

A la Sala Lancry, el dissabte, dia 14 de febrer...

L'assemblea Informativa

Tal com s'havia anunciat, tingué lloc la primera Assambla Informativa d'Esquerra Republicana de Catalunya de París. La sala s'omplènà de gom a gom de militants d'E.R.de C. i d'amics d'altres organitzacions que volguèren associar-se a la nostra iniciativa.

El President de la Departamental del Sena, Narcis SUNYER obri l'acte explicant el perquè d'aquestes Assemblees Informatives les quals, digué, ensems que posaran els militants al corrent de moltes coses, que no coneixen per manca d'un contacte permanent i pel fet d'estar disseminats arreu, serviràn, potser, per a aglutinar tots els esforços i per a superar tots els pessimismes, a fi de crear la mentalitat necessària que permeti un reagrupament d'esforços de cara a l'en-derrocament del franquisme i a l'instauració a la nostra terra d'un règim de llibertat i de democràcia.

Seguidament, feu us de la paraula Josep TARRADELLAS que comença felicitant el Consell Departamental per haver pres l'iniciativa d'aquestes Assemblees Informatives i per haver-lo invitat a inaugurar-les.

Diu que ens trobem en un moment en que cal conèixer l'opinió de tots, militants o no, als que preocupa el nostre problema. La política catalana, diu, a l'exili ha sofert una desviació. Cal revisar-la doncs, i tornar a aquella política que ens donà el triomf.

De trenta anys ençà - continua - totes les forces polítiques a casa nostra es presentaren com a forces autenticament catalanes. Aquesta política nacional la mantinguèrem fins al 1936. Si durant la guerra aquesta actitud fou modificada, cal avui reconèixer els errors o les conveniències d'haver adoptat aquest canvi. I si avui ens cal rectificar, diu, es degut a la posició de la política general espanyola.

Recorda que els catalans donàren llur col.laboració als Governos Giral i Llopis, però el fet essencial, diu, és que la política espanyola ha demostrat de cada dia una major separació. La unitat antifranquista es impossible per l'actitud presa pel Partit Socialista Obrer Espanyol i per la U.G.T., així com per les posicions del Partit Nacionalista Basc.

Fa una anàlisi de la situació i diu que ens trobem en moments difícils. Per una part hi ha el Govern republicà i per una altra el P.S.O.E. i la U.G.T. Les altres forces, totes soles, no poden fer res.

Diu que els catalans no deuen pactar amb els partits espanyols i que on tot cas ho han de fer amb Espanya. Recorda que el nacionalisme basc nasqué a Catalunya, quan Sabino Arana visqué allí i vegé la força del nacionalisme català. Remarca que durant trenta anys sempre hem marxat junts però que amb la guerra hem anat deixant de costat tot això. Creu que els catalans ens hem de recloure a l'efecte de poder irradiar, després, damunt tots els altres.

Recorda que, en 1931, la República es proclamà per fets essencialment polítics. Les Corts Constituents es reuniren per a aprovar, ademés de la Constitució, l'Estatut de Catalunya i la Reforma Agrària. Diu que si avui, plantegem els problemes com abans, fracassarem -